

تحفه شاهی

○ رینهولد لوفلر
Reinhold Loeffler
دانشگاه میشیگان غربی

○ ترجمه: منصور چهرازی

در پنج صفحه ضمیمه متن اصلی گردیده است.
تا آن جا که اطلاع دارم، تنها منبع منتشر شده در مورد این متن، اقتباس کوتاهی به زبان انگلیسی می‌باشد که توسط رای. لمبتوون (A. Lambton) تهیه شده است.^۱ در کتاب حاضر، خود متن فارسی نیز آورده شده است. بدین صورت که نویسنده دستخط اصلی را به زبان فارسی چاپ کرده است.
این کار ممکن است سبب مطالعه آسان و به دور از هرگونه ابهام گردد، حتی در مواقعي که شخص نیاز دارد به متن اصلی مراجعه نماید، امکان آن برایش فراهم خواهد بود. همچنین، در این کتاب با چند مورد اختلاف در املای اسمی اصلی و ترجمه مواجه شدم که مایل گردیدم آن‌ها را با یکدیگر مقایسه کنم (صفحات ۴۸ و ۷۹؛ کوه گیلو؛ صفحات ۵۳ و ۸۲؛ گونه‌خان؛ صفحات ۵۵ و ۵۶؛ شیروانلو؛ صفحات ۵۹ و ۸۷؛ بیوچان). من فکر می‌کنم این ارزش را دارد که از روی متن اصلی نسخه‌هایی چاپ گردد.

ترجمه آلمانی این اثر کاملاً دقیق است و نشان از آن دارد که مهارت زیادی در ترجمة دقیق مفاهیم اصطلاحات به کار رفته و سعی شده تا حد امکان معانی به صورت تحت‌اللفظی ترجمه گردد. به ویژه در مورد خواندن صحیح اسامی جغرافیایی و قبیله‌ای، در قسمت تفسیری کتاب، نویسنده به مشکلات مربوط به اصل اثر، تالیف و تاریخ‌گذاری در متن پرداخته و پس از آن بر جمعیت‌های قبیله‌ای تمرکز می‌نماید. وی سپس با استفاده از منابع اصلی بریتانیایی، خصوصاً گزارش‌های دفتر امور خارجه بریتانیا در هند و ضمیمه نمودن آن‌ها به اطلاعات درون متن، تلاش می‌نماید تا تصویری واقعی‌تر از هویت‌های نژادی، فلکروها و تاریخ‌های مربوط به قبایل ذکر شده در قرون هجدهم و نوزدهم ارایه دهد. در هر صورت، قصد بر این نیست که طرحی جامع، مشابه مطالعات تکنگارانه که وجود دارند، در اینجا مطرح گردد.
من به چند اشتباه در کتاب برخوردم که مایلم آن‌ها را ذکر نمایم. «یالات ایرانی‌الاصل ولفر» (Wa'lfar) (صفحه ۶۰)

Nomadenstamme in Persian im ۱۸. und ۱۹.
Jahrhundert, Marina Kunke, Islamkundliche
Untersuchungen, Band ۱۵۱, Berlin: Klaus
Schwarz Verlag ۱۹۹۱, ۱۸۹ PP., with additional
map, ۲ Pages facsimile, ۱ table.

مأخذ:

Iranian Studies, Volume ۲۶, number ۳-۴,
Summer / Fall ۱۹۹۳.

این کتاب، تألیفی تفسیری و ترجمه نسخه‌ای خطی مربوط به قرن هجدهم است که در حال حاضر در مجموعه نسخه‌های خطی شرق نزدیک دانشگاه کالیفرنیایی لوس‌آنجلس (UCLA) نگهداری می‌شود. این دست‌نوشته ظاهراً نسخه‌ای از اسناد مربوط به دوره صفویان است، که به دلایل نامعلومی، تحفه شاهی نامیده شده است. مؤلف آن به نظر می‌رسد فردی به نام مهدی علی خان باشد. یک ایرانی دور از وطن، در خدمت کمپانی هند شرقی، که در سال ۱۷۹۹ م. به منظور پیشبرد منافع بریتانیا به دربار ایران اعزام گردید و در این مقام ممکن است به طریقی به آنچه که امکان دارد اسناد سری دولتی بوده باشد، دست یافته است. پیکره اصلی متن (صفحه ۲۸) بنابرآنچه اظهار گردیده براساس اطلاعات جمع‌آوری شده در سال ۱۱۲۸ ق. / ۱۷۱۶ م. توسط منشی خزانه آخرین پادشاه صفوی، سلطان حسین، بوده است. این اطلاعات به طور عمده در ارتباط با گروه‌های قبیله‌ای آن زمان، محل زندگی آنها، ریشه‌های نژادی، نام رؤسای آنها، زیرمجموعه‌های این قبایل و مانند این‌ها می‌باشد. همچنین، در این میان برآورد میزان جمعیت مربوط به بخش‌های مختلف جامعه آن زمان و - احتمالاً آنچه برای مامور بریتانیایی بیش از همه حائز اهمیت بوده - یعنی، گزارش درآمدهای مالیاتی هر ولایت مربوط به سال‌های ۱۷۱۶ و ۱۸۰۰ م. به چشم می‌خورد، که گزارش مربوط به سال ۱۸۰۰ م.

فرهنگ اساطیری - حماسی ایران

به روایت منابع بعد از اسلام

مصطفی دهقان

کتاب با پیشگفتاری از شادروان مهرداد بهار آغاز می‌شود و پس از آن دیباچه‌ای از دکتر صدیقیان آمده که در آن به چگونگی گردآوری مطالب، علائم اختصاری، چگونگی استفاده از کتاب و تحول اساطیر ایرانی به روایت منابع اسلامی پرداخته شده و در انتهای این دیباچه نیز هدف از تدوین این فرهنگ ذکر شده است.

آنگاه مطالب اصلی کتاب در یازده بخش سامان یافته و هر بخش به ترتیب، به یکی از شخصیت‌های زیر اختصاص پیدا کرده است: ۱- کیومرث^۲- هوشنگ^۳- طهمورث^۴- جمشید^۵- بیوارسب^۶- فریدون^۷- منوچهر^۸- نوزدر^۹- زو یا زاب^{۱۰}- گرشاسب^{۱۱}- افراسیاب^{۱۲}. همچنین در هر یک از بخش‌های یازده‌گانه فوک، اطلاعاتی ذیل موضوعات و مداخل زیر ارائه شده است: «نام»، «آفرینش»، «نسب»، «ویژگی‌های صوری و معنوی»، «دین»، «بستگان»، «جاشیینی»، «آفرینش»، «حوزه و فرمزروایی»، «زمان»، «مکان»، «واقعی»، «داستانها»، «آمیختگی با اسطوره‌های سامی»، «موقعیت در سلسله پیشادی»، «کارگزاران».

علاوه بر این عنوانین که برای تمام پادشاهان پیشادی تکرار می‌شود، برخی اطلاعات اختصاصی و انحصاری آنها نیز در بخش مربوط به خود ارائه شده است. یک بخش کوتاه دوازده صفحه‌ای نیز تحت عنوان کلیات در انتهای کتاب ضمیمه شده است. در این بخش فهرست تعدادی از عنوانین تکراری کتاب درج شده و در مورد هر یک از آنها به نقل از منابع دست اول توضیحی ارائه شده است کلیات کتاب شامل عنوانین ذیل است:

- ۱- نام و لقب، ۲- نسب، ۳- ویژگیها، ۴- عقاید، ۵- سلسله‌های شاهی، ۶- پیشادیان، ۷- زمان، ۸- مکان، ۹- شمار شاهان، ۱۰- شاهانی که مبدأ تاریخ قرار گرفته‌اند.

۰ فرهنگ اساطیری - حماسی ایران، به روایت منابع بعد از اسلام
جلد اول: پیشادیان
۰ به کوشش: دکتر مهین دخت صدیقیان
۰ ناشر: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۵

اسطوره، بیانگر فرهنگ و دیدگاه مردمان کهنه است. اسطوره از سویی بیانگر احساسات ناخودآگاه ادمیان در اعتراف به امور ناخواهندشان است و از سوی دیگر شناههای از عدم آگاهی بشر نسبت به علل واقعی حادث^۱ اما آنچه در دانش اساطیر مهمتر به نظر می‌رسد اینست که هر مرخ، بلکه هر محققی که پیرامون مسائل اجتماعی - تاریخی تحقیق می‌کند بی‌نیاز از شناخت اساطیر نیست. چه بسا آبجا که تاریخ سکوت کرده و فقدان استاد و منابع مشهود است، اسطوره به یاری محققان آمده و با نگاهی رمزآمیز به بیان دیدگاه مردمان کهنه می‌پردازد و شناخت تاریخ تمدن و آداب و اعتقادات پیش تاریخی را آسان‌تر می‌نماید.^۲

کتاب حاضر که کوششی در جهت دست یافتن به چنین اهدافی است به همت بانو صدیقیان فراهم آمده است. این کتاب بخشی از طرحی تحقیقاتی بوده که متأسفانه سالها پیش به فراموشی سپرده شده است. بر اساس طرح مذکور که در فرهنگستان ادب و هنر سابق مطرح شد، قرار بود دائم‌المعارفی اسطوره‌ای - حماسی تهییه گردد که بررسی کامل کلیه منابع اسطوره‌ای - حماسی ایران از آغاز تا قرن هفتم هجری را دربر گیرد. در این تحقیق علاوه بر متنهای موجود به زبان‌های ایران، باستان و میانه، متن‌های موجود از زبان‌هایی چون ارمنی، گرجی، سریانی و عربی نیز مد نظر بود. هر چند تدوین چنین دائم‌المعارفی به تعویق افتاده، ولی

بخشی از آن که پیرامون شخصیت‌های اسطوره‌ای - حماسی ایران در منابع پارسی و عربی بعد از اسلام است به ثمر نشسته و اکنون در دسترس علاقمندان می‌باشد.

به مفهوم «قبیله‌های ایرانی و غیرایرانی» است و نه صرفاً به معنای عبارت آلمانی "Stamme iranischen Ursprungs" (صفحة ۸۷). «شهرها» (صفحة ۶۰) که برای آن معادل "Städte" (صفحة ۸۷) در نظر گرفته شده، باید در این متن به وضوح «ناحیه» یا «ولایت» خوانده شود. ارقام مالیاتی مکرر نه تنها به مراکز شهرها، بلکه به واحدهای ذکر شده نیز اشاره دارد. «فیلی» (صفحة ۷۷) باید «ممسمی» (صفحة ۸۰) باید «ممسمی» (یک عبارت مختصر شده لری برای محمدحسین) خوانده شود و باید به این نکته توجه گردد که «ممسمی» فعلی در آن زمان نیز وجود داشته است. متن اظهار نمی‌دارد که کهگیلویه، شوستر و بهبهان مکان‌های اسکان و زندگی بختیاری‌ها می‌باشد (صفحة ۱۱۶). نویسنده در اینجا ترجمه خودش را نادرست می‌داند (صفحة ۷۹) درصورتی که ترجمه‌اش کاملاً صحیح است به جز این که «وَمْ» بایستی «وَنْ» باشد به این دلیل که کهگیلویه رشته کوه نیست، بلکه نام یک منطقه است. قلمرو لرها از خلیجفارس در طول دجله تا بغداد گسترده نیست (صفحة ۱۱۰) و نمی‌توان این نکته را بیان نمود که قشقاوی‌ها در آن زمان هنوز به وجود نیامده بودند (صفحة ۱۰۷). در صفحه ۸۰ حاصل جمع باید به صورت صحیح آن یعنی ۶۰۰/۰۵۰/۰۶۰ حاصل جمع اول در صفحه ۸۷ باید ۱۱۰/۰۰۰ خوانده شود.

باید اذعان داشت که نویسنده با تهییه مطالب این کتاب و ذکر اطلاعات بی‌نظیر و محترمانه که اکنون به راحتی در دسترس قرار گرفته، خدمت بزرگی به ما نموده است. درین کتاب علاوه بر ذکر اطلاعاتی در مورد قبایل آن زمان، مسایل دیگری نیز روشن گردیده است. از جمله این که مقامات دولتی به جمعیت قبایل، تبعید گروهی و اسکان مجدد آن‌ها و نیز جریان‌های اقتصادی در دوره‌ای خاص، توجه نشان داده‌اند (آمار و ارقام نشان می‌دهد که بین سال‌های ۱۷۱۶ و ۱۸۰۰ م. حدود ۳/۳۰ درآمدهای مالیاتی و ۶۰٪ در ارزش مبالغ ارزی بین تoman ایران و رویه هند، تنزل وجود داشته است). همچنین، این کتاب با بررسی کارکرد هیات اجرایی آن زمان موفق شده است که نشان دهد چرا تعدادی از قبایل نامشان در لیست دولت بوده و برخی دیگر از قبیل قشقاوی‌ها و بلوچ‌ها که به طور یقین در دربار صفويان شناخته شده بوده‌اند حذف گردیده‌اند. نیز، نویسنده کتاب دلایلی را ذکر نموده مبنی بر این که چرا درآمدهای جمعیت آن زمان غیرواقعی و در سطح بسیار بالایی (۲۲۲ میلیون در سال ۱۷۱۶ م.) بوده است.

پی‌نوشت:

- ۱) Encyclopedia of Islam, 2nd., ed. ۳.۱۱۰۲(A.K. S.Lambton: ILAT).